

1908, for Indkomstens Vedkommende, var 10,6 pCt., og for Landdistrikternes Vedkommende 6,4. Det vil altsaa sige, at Landbrugets Stigning i Indkomst var 4,2 under Gennemsnittet. For det sidste Femaar var Stigningen i Indkomst langt større, da var Gennemsnittet for hele Landet 24,1 mod altsaa 10,6 i det første Femaar, og Landbrugets Stigning i Indkomst var 18,3. Men det betyder, at for det sidste Femaar var Landbrugets Stigning i Indkomst 5,8 under Landets Gennemsnit, medens Stigningen for det første Femaar kun var 4,2 under Landets Gennemsnit. Altsaa, jeg kommer netop til det modsatte Resultat af det, det ærede Medlem er kommen til, idet jeg bruger de absolutte Tal, medens det ærede Medlem bruger Procenten. Det har interesseret mig at iagttage dette, at man kan komme til saa forskellige Resultater, navnlig overfor det ærede Medlem, hvis samvittighedsfulde Tilforladelighed er aabenbar i Henseende til Omgang med Tal og Kendsgerninger. Der maa dog vist være noget om, at det sete afhænger af de Øjne, hvormed der ses. Men jeg hævder altsaa, at det Materiale, som her foreligger, ikke tjener til en Belysning af Landbrugets Deltagelse i Skatteydelsen. Lad mig blot indskyde, at det ærede Medlem har Ret i, at for Formueskattens Stigning er Landbruget kommet bedre med i det sidste Femaar, men der er Forholdet dette, at der har fundet en meget betydelig Stigning Sted i Landejendomsværdierne. Nej, vil man undersøge Landbrugets Deltagelse i Skatteydelsen, saa er man henvist til at holde sig til det Tabelværk, som er udkommet i Begyndelsen af dette Aar — ældre er det altsaa ikke — og holde sig til den Redegørelse, som deri indeholdes.

Det ærede Medlem erklærede selv, at naar man fæstede sig ved adskillige af de Oplysninger, der forelaa, vare de egnede til at vække nogen Forundring, og det samme er i øvrigt ogsaa udtalt paa Tryk af det ærede Medlems Meningsfælle, det 2de ærede Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen). Nu vilde ganske vist det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) hævde, at der lige i Indledningen til det Tabelværk henvises til, at Materialet er ret ufuldstændigt. Men denne Ufuldstændighed gælder jo kun i Henseende til Personer med Indtægter

under Indkomstskattegrænsen, men som ere medtagne under Ligningen, fordi deres Formue var mindst 3,000 Kr. og saaledes oversteg den skattefrie Formuegrænse. Og det gælder endvidere muligvis — det er ikke ganske klart af Teksten — de Personer over Indkomstskattegrænsen, som paa Grund af Fradragene ikke komme til at betale Skat. Men det berører ikke Materialets Anvendelighed til Belysning af de foreliggende Spørgsmaal. Jeg finder det altsaa ret naturligt, at de Betragtninger, som angaaende de Spørgsmaal ere komne frem, pege imod dette Tabelværk som det fælles Udspring. Thi af dette Tabelværk fremgaar, at i Femaaret 1903—08 steg Indkomsten for de skatteansatte Personer i Hovedstaden fra 40 til 47 pCt., i Provinsbyerne fra 36 til 45 pCt., men for Landbrugernes Vedkommende dalede den fra 31 til 30 pCt. Endvidere paapeges der, at den gennemsnitlige Arbejdsindtægt for Personer over 18 Aar i Hovedstaden var 1,076 Kr., i Provinsbyerne 858 Kr. og paa Landet 582 Kr., men dette repræsenterede en Stigning for Hovedstadsbeboernes Vedkommende i samme Femaar af 52 Kr., for Provinsbybeboere 74 Kr. og for Landboere af 11 Kr. Der paapeges endvidere, at den samlede Sum af Indtægter over Skattegrænsen steg for alle Erhvervs Vedkommende — for nogle Erhvervs Vedkommende endog betydeligt — med Undtagelse af Landbrugserhvervet, hvor den gik lidt ned. Og der henpeges yderligere paa, at Landbruget ved at indehave 41,6 pCt. af den Formue, der ligger over Skattegrænsen for de ansatte Personer, kun præsterer ialt 23 pCt. af den samlede Indkomst, der ligger over Skattegrænsen, medens Haandværk, Industri, Handel og Samfærdsel ved at indehave 27 pCt. af Formuen, altsaa kun $\frac{2}{3}$ af Landbrugets, præsterede 49 pCt. af den samlede Indkomst over Skattegrænsen, altsaa mere end dobbelt saa meget som Landbruget. Jeg bemærker udtrykkeligt, at her er Tale om de Personer, som ligge over Skattegrænsen; tage vi her alle med, vil Forholdet stille sig noget gunstigere for Landbruget.

Nu ved jeg meget godt, at mine ærede Standsfæller dertil svare: dette er kun Udtryk for, hvad vi saa ofte sige, at det er os Agrarer, der gøre Arbejdet, medens de andre Erhverv høste Frugterne og tage